

er efter vejlovens § 35. For så vidt angår byggelinier efter § 34, hvor der i øvrigt ikke sker nogen ændringer i muligheden for at forlange et areal eller ejendom overtaget, vil der fortsat gælde en 6 måneders frist for fremsættelse af overtagelsesbegæring. Vejbestyrelsen vil dog som hidtil kunne tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af 6 måneders fristen, når der foreligger særlige grunde.

Til nr. 5, 6 og 8.

Udvalget foreslår, at varslingsbestemmelserne i vejloven og statsekspropriationsloven ændres fra 14 dage til 4 uger.

Dette skal sikre grundejerne og disses repræsentanter bedre tid til at varetage grundejernes interesser i sagen.

I overensstemmelse hermed foreslås i nr. 5 og 6 vejlovens regler om frist for indkaldelse til åstedsforretning samt til taksations- og overtaksationsforretning ændret, så fristen forlænges fra 14 dage til 4 uger.

I nr. 8 foreslås, at fristen for at anke en taksationskommissions kendelse til overtaksationskommissionen forlænges fra 3 uger til 4 uger, svarende til fristen i statsekspropriationslovens § 19 for at indbringe ekspropriationskommissionernes erstatningsfastsættelse for denne lovs taksationskommissioner. Med forslaget bringes de to regelsæt på dette punkt i overensstemmelse med hinanden.

Til nr. 7.

Trafikministeren kan som klagemyndighed efter vejlovens § 4 som hovedregel alene tage stilling til retlige spørgsmål, og trafikministeren kan derfor kun ændre ulovlige afgørelser.

Hvis virkningerne af en ulovlig afgørelse ikke umiddelbart kan modvirkes, f.eks. ved at gennemføre en ny procedure, må den pågældende vejbestyrelse enten undlade at iværksætte afgørelsen eller, hvis afgørelsen er iværksat, retablere forholdene.

Klageadgangen er dog for så vidt angår ekspropriation ikke begrænset til retlige spørgsmål. Ministeren vil derfor i disse sager også kunne ændre en lovlig, men efter ministerens opfattelse uhensigtsmæssig afgørelse.

Det er i ganske få tilfælde sket, at en vejbestyrelse har iværksat et vejarbejde, hvortil der er erhvervet areal ved ekspropriation, inden klagefristens udløb. Klagerne føler i disse tilfælde, at deres klageadgang reelt er blevet begrænset, idet klagerne går ud fra, at ministeren ikke vil ændre en lovlig afgørelse, når anlægget først er påbegyndt og måske fuldført, inden klagen kan afgøres.

Arbejdets påbegyndelse gør således borgerne utrygge.

Der foreslås derfor indført en bestemmelse om, at foranstaltninger, der gennemføres ved ekspropriation, medmindre andet er aftalt med lodsejerne, først må iværksættes efter klagefristens udløb og selvfølgelig kun, hvis en eventuel klage ikke tillægges opsættende virkning.

En bestemmelse herom vil være en tryghedsskabende foranstaltning for de berørte grundejere i forbindelse med ekspropriation.

Til nr. 9.

Efter vejlovens § 61 og statsekspropriationslovens § 29 kan kommissionerne pålægge anlægsmyndigheden at godtgøre de erstatningsberettigede nødvendige udgifter til sagkyndig bistand.

Efter vejlovens § 54 kan taksationskommissionernes afgørelse herom indbringes for overtaksationskommissionerne, mens der ikke i statsekspropriationslovens § 19 er hjemmel til at indbringe ekspropriationskommissionernes fastsættelse af godtgørelsen for sagkyndig bistand for statsekspropriationslovens taksationskommissioner.

Det fremgår af rapporten, at udvalget har foreslået, at det i statsekspropriationsloven udtrykkeligt præciseres, at afgørelser kan indbringes for denne lovs taksationskommissioner.

Udvalget har dog samtidig fundet, at hvis alene godtgørelsen for sagkyndig bistand påklages, bør der efter begge regelsæt være mulighed for at gennemføre en mere enkel sagsbehandling på grundlag af en skriftlig procedure.

I overensstemmelse med udvalgets indstilling foreslås der indført særlige bestemmelser om taksationskommissionernes behandling af sager, der udelukkende omfatter godtgørelse for sagkyndig bistand, således at disse sager kan behandles på grundlag af skriftlige indlæg fra parterne, og således at formanden kan bestemme, at taksationskommissionen kan afgøre sagen ved, at den forelægges skriftligt for medlemmerne.

Til nr. 10 og 11.

Reglerne om udnævnelse af formænd og medlemmer af vejlovens taksations- og overtaksationskommissioner moderniseres og tydeliggøres.

Ændringen indebærer bl.a., at formanden for taksationskommissionen ikke længere behøver at være en underrettsdommer eller en dommerfuldmægtig, og at formanden for overtaksationskommissionen ikke længere behøver at opfylde betingelserne for at være landsdommer. Ændringen er en konsekvens af den ved lov nr. 402 af 26. juni 1998 gennemførte ændring